

PREMIJERA Racineova tragedija u režiji Marca Sciaccaluge

Od treperenja do Fedrina krika

Dok je Fedra Bojane Gregorić Vejzović bila sva u grčevitom sporom koračanju po pijesku, Sunčana Zelenika Konjević u ulozi sluškinje trkom je osvajala prostor

Želimir Ciglar

Požljivu promatraču predstava počinje puno prije nego što se ugase svjetla u gledalištu i upale reflektori na pozornici. Primjerice "Fedra" na 53. splitskom ljetu započela je za mene već u rano jutro kad sam vidio kako Enes Vejzović, muž glumice koja nastupa u naslovnoj ulozi, ruku prepunih vrećica s trznice posrće Peristilom.

Bržan suprug

Nastavila se u sumrak u Dioklecijanovim podrumima, ponovo prije (službenog) početka predstave, kad je taj glumac brižno, stojeći pokraj tijesnoga gledališta, strahovao s prekrštenim rukama kako će predstava teći. Jer, "Fedra" je vrhunac glumačke karijere koji priželjkuje vjerojatno svaka glumica, no to je i tvrdi kamen kušnje, jer Racine je

priču o mačehi koja se zaljubi u svog pastorka ispričao u stihovima, visokim klasicističkim patosom opterećio je nejak glumačka pleća i sve je to trebalo iznijeti u našem vremenu neskloptom i poeziji i patosu. Talijanski redatelj Marco Sciaccaluga posuo je pijeskom hladovinu Dioklecijanovih podruma, snažnim svjetlom s prozora Zoran Mihanović osvijetlio je jednostavno prizorište na kojem glumica u snažnim trzajima ostavlja tragove u pijesku koji se množe do kraja

predstave koja traje dulje od dva sata. Bojana Gregorić Vejzović ulogu je gradila na sitnim drhtajima tijela, koji povremeno eksplodiraju u nekontrolirane grčeve. Ne treba zaboraviti da je bila balerina i da je tako uspješno opkorčila stihovane prepreke tjelesnim pamćenjem. Glasom je slijedila put svog tijela. Od gotovo jedva čujnog šapata do nenadanoga krika uspješno nas je udaljila od klasicističke hladnoće koju naše vrijeme teško podnosi. Izvrsna prva pouzdanica bila joj je Sunčana Zelenika Konjević.

Lice kao u Vermeera

Svojim licem, koje kao da je sišlo s Vermeerovih slika, strasno je utjelovila zapravo potisnuto, nevjesno same junakinje Fedre. I dok je Fedra bila sva u grčevitom sporom koračanju po pijesku, Sunčana je u ulo-

zi sluškinje trkom osvajala prostor nudeći tako pragmatičan kontrapunkt. Muški dio ekipe s manje je sreće slijedio ovu ipak ponajprije žensku priču. Mijo Jurišić svog je Hipolita osmislio kao nedoraslog dječaka u sjeni velikoga goropadnog oca Tezeja u tumačenju Aleksandra Cvjetkovića. Ovaj je bio energičan igrač, s dobrom maskom kostimografinje Valerie Manari, no bio je neosjetljiv za nijansirano treperenje koje su žene nametnule. Splitsko ljetu ima vrlo komornu predstavu u idealnom prostoru i s gotovo idealnom podjelom. Nikako ne bismo smjeli zaboraviti nagraditi izvrstan prijevod Vladimira Gerića koji je, kao i uvijek, znalački nenaometljivo prepjevao teški aleksandrinac u scenski podatan govor.

POSLIJE PREMIJERE

Supruzi Bojana Gregorić Vejzović i Enes Vejzović

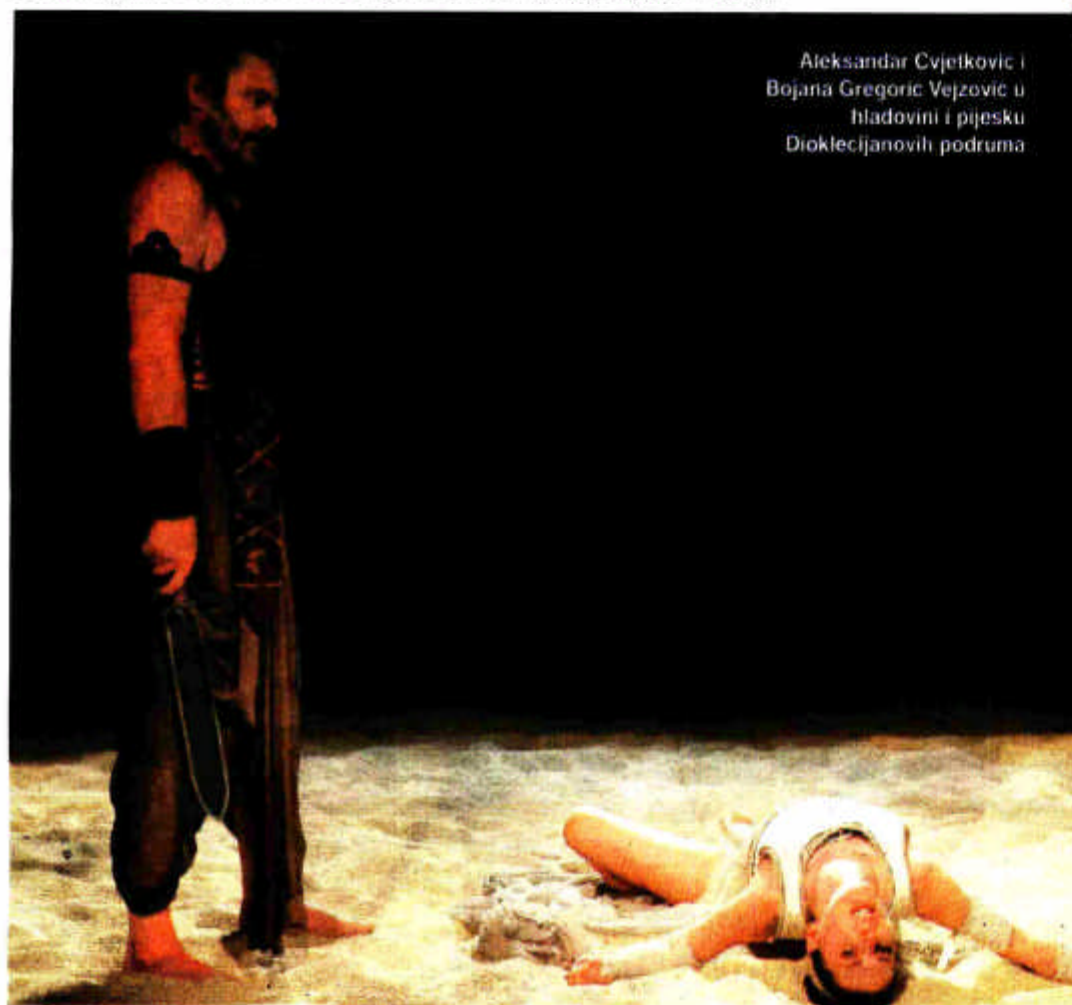
Ravnatelj Splitskog ljeta Milan Strličić i Petar Selem

TINO JURIC

Glumačka i umjetnička ekipa predstave s redateljem Talijanom Marcom Sciaccalugom, koji im nazdravlja čašom crnog vina

Splitsko ljetu ima vrlo komornu predstavu u idealnom prostoru pijeskom posutih Dioklecijanovih podruma i s gotovo idealnom podjelom uloga

Aleksandar Cvjetković i Bojana Gregorić Vejzović u hladovini i pijesku Dioklecijanovih podruma